

Antallet af Personbogne kunde være noget mindre, end man tidligere havde antaget, og Udvalget har derfor troet, at det vilde være rigtigt at foretage den nødvendige Berigtigelse i denne Anledning, idet man dog skal tilsøie, at man i denne Sag ønsker at imødelomme enhver Fordring fra Ministeriets Side, som kan tjene til at fyldestgjøre den Tanke, hvori Rigsdagen i sidste Session med saa stort Fleertal gik ind paa den Lov, der overdrog til Ministeriet at overtage disse Jernbaners Drift for Statens Regning. Det er altsaa i Hensind hertil, at vi med Undtagelse af denne ene Bemærkning have sluttet os til Indenrigsministerens Forslag, og navnlig ikke have gjort nogen Indvending imod det ikke væsentlige Punkt, som vil findes omtalt i de trykte Anmærkninger, nemlig at Ministeren er bemyndiget til at anvende de Penge, der bevilges hertil, paa en noget anden Maade, end der er gjort Rede for i Anmærkningerne, hvilket altsaa vil sige, at hvis Ministeren skulde finde, at der kunde spares Noget paa een Konto, kan han anvende det paa en anden. Ved et saa vigtigt Foretagende som det, hvorom her er Tale, og hvor det gjælder om at gjøre sine Anskaffelser paa den hensigtsmæssigste Maade, navnlig ogsaa derved, at man, hvor det viser sig oeconomicke fordeelagtigt, paa eengang anskaffer en større Deel af en vis Sort Redskaber og Inventarium til en Bane, anseer man dette for i og for sig at være hensigtsmæssigt, og vi have ingen Grund til at betvivle, at den ærede Indenrigsminister vil anvende de bevilgede Penge paa en sjønsom Maade. Iøvrigt maa jeg tilsøie, at Ministeren har underrettet Udvalget om, at der mulig endnu vil komme et Tillæg til denne Konto, idet det synes at kunne ventes, at en Strækning af Jernbanen i Løbet af dette Finantsaar vil blive aabnet, som man ved Budgettets Udarbejdelse ikke troede at turde forlade sig paa vilde blive aabnet. Det er klart, at der i saa Tilfælde maa noget mere Materiel til, og det ærede Thing vil sikkert ogsaa tage dette under Overveelse, naar den høitæredede Minister til 3die Behandling stiller Forslag derom. — Forslaget under Nr. 2 angaaer en reen Ubethydelighed med Hensyn til Omløbscanalen ved Silkeborg. Det er forekommet

Udvalget, at den Oprensning, som her skal finde Sted, og som ved Udarbejdelsen af Forslaget var tænkt foretagen under Ledelse af Ingeniører andelsfedsfra, hvorved den vilde blive noget dyr i Forhold til ArbejdsOmfang, maatte kunne skee under Tilsyn af de locale Autoriteter paa Stedet, saaledes at der ikke vilde være nogen Betænkelighed ved at stryge det her nævnte Beløb, der vel i og for sig kun er ringe, men som dog i Forhold til det Arbejde, der her skal foretages, ikke er saa ubethydeligt. — Forslaget under Nr. 8 angaaer den grønlandske Handel, og jeg vil ikke skjule, at der med Hensyn til dette Punkt ikke tidligere har kunnet bringes fuldstændig Enighed tilveie. Det er et Forslag, der ligger for igjennem en Betænkning fra en Commission, som var nedsat for nogle Aar siden, hvilken gik ud paa, at man i Grunden ikke gjorde Ret og Skjel imod Grønlænderne ved at betale de Varer, man kjøbte hos dem, med saa overordentlig lave Priser, som man gav. Denne Bemærkning optoges ifjor af Regjeringen og kom da til Rigsdagen, men dog med Modification, idet man meente, at man med det Samme burde lade Grønlænderne betale noget Mere for de Producter, man solgte til dem. Da det imidlertid forekom det påværende Udvalg, at man derved meget betydeligt vilde formindske den Velgjerning, man vilde gjøre imod dem, var man dengang ikke meget tilbøielig til at gaae ind paa noget Saadant, men hvad der iaar har givet Udvalget Anledning til at tage Initiativet i denne Sag, er, at en Tanke, der allerede tidligere har været omhandlet, men som først i de senere Aar er kommen til praktisk Udførelse, nemlig Indretningen af Sparekasser for Grønlænderne, mere har fæstnet sig. Det, der væsentlig har forhindret os fra tidligere at gribe det fremsatte Forslag om at forhøie Indkjøbspriserne paa grønlandske Varer, var, at det var bekjendt, at Grønlænderne havde en saa stor Mangel paa Forsynlighed, at det, at give dem høiere Betaling for deres Varer, ikke vilde føre til Andet, end at de saameget hurtigere satte de Penge overstyr, man saaledes betalte dem, medens de dog i Almindelighed kun vilde gjøre det samme Indkjøb som ellers af Ting, der